

54; 58; 59; 60; 61; 62; 63; 65; 66; 68; 69; 70.1 i 3; 72; 73; 74; 75; 85; 86.1; 87.2; 90; 91; 92; 93; 94; 95.3; 96; 103.2; 108.2 i 8; 109 a 119; 125 a 130; 131.2; 132; 135 a 152.»

Disposició final.

Esta Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei Orgànica i que la facen complir.

Madrid, 8 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

17634 *LLEI ORGÀNICA 10/2007, de 8 d'octubre, reguladora de la base de dades policials sobre identificadors obtinguts a partir de l'ADN. («BOE» 242, de 9-10-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'àcid desoxiribonucleic (ADN), component químic del nucli cel·lular, s'ha convertit en un instrument essencial de les tècniques que la moderna medicina forense utilitza per a la investigació de delictes per part de les autoritats judicials i policials.

Des que en 1988, al Regne Unit i per primera vegada, la informació obtinguda de l'ADN va ser utilitzada per a identificar i condemnar el culpable d'un delicte, tant a Espanya com a la resta dels països del nostre entorn s'ha pres consciència de la transcendència dels marcadors genètics en les investigacions criminals, cosa que anava sent més freqüent en altres àmbits, com la identificació de cadàvers o la determinació de relacions de parentiu.

No obstant això, i a pesar d'eixa importància, l'ús de les dades relacionades amb l'ADN, en l'àmbit de la persecució de delictes, xoca hui amb nombroses dificultats, especialment quant a la seua obtenció i registre de cara al seu ús en el curs d'ulteriors investigacions. Això és causat tant pel caràcter sensible que les dites dades tenen i l'important grau de protecció amb què, naturalment, han de comptar, com per la inexistència d'un marc jurídic que en regule adequadament l'ús.

L'any 2003, i per mitjà del que disposa la disposició final primera de la Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre, de modificació del Codi Penal, es va reformar la Llei d'Enjudiciament Criminal a fi de proporcionar cobertura jurídica a determinades pràctiques d'investigació, de la qual mancaven fins llavors,.

La nova redacció donada als articles 326 i 363 de la Llei d'Enjudiciament Criminal va consistir, essencialment, a regular la possibilitat d'obindre l'ADN a partir de mostres biològiques provinents de proves trobades al lloc del delicte o extrems de sospitosos, de manera que els dits

perfils d'ADN puguen ser incorporats a una base de dades per a utilitzar-les en eixa investigació concreta.

No obstant això, la reforma no va regular altres aspectes importants, com la possibilitat de crear una base de dades en què, de manera centralitzada i integral, s'emmagatzemara el conjunt dels perfils d'ADN obtinguts, a fi que pogueren ser utilitzats, posteriorment, en investigacions distintes o futures, fins i tot sense el consentiment exprés del titular de les dades.

Estes mancances, unides a altres factors de naturalesa diversa, posen de manifest la insuficiència de la regulació vigent per a satisfer tant les possibilitats tècniques i les demandes ciutadanes com els compromisos internacionals progressivament adquirits pel nostre país en matèria d'intercanvi de perfils d'ADN per a les investigacions de determinats delictes.

D'una banda, resulta indubtable que els avanços tècnics permeten hui que l'obtenció de dades exclusivament identificadores a partir d'una mostra d'ADN es pugui realitzar de manera ràpida, econòmica i escassament limitadora dels drets ciutadans. D'una altra, la societat exigeix que les autoritats, judicials i policials, encarregades de la persecució dels delictes, disposen dels instruments d'investigació més eficients possibles, especialment en la lluita contra aquells crims que generen major alarma social. Finalment, no pot oblidar-se que la creixent globalització dels delictes i la paral·lela assumpció per part d'Espanya d'una sèrie d'obligacions recíproques amb altres països per a compartir la informació disponible en els respectius fitxers i bases de dades exigixen l'adopció de les mesures materials i jurídiques adequades.

Respecte a este últim aspecte, cal assenyalar que l'adopció d'eixes mesures jurídiques, així com la creació de bases de dades que permeten intercanviar la informació entre els estats membres, ha sigut reiteradament exposada des de les institucions comunitàries a través de sengles Resolucions del Consell relatives a l'intercanvi de resultats d'anàlisi d'ADN, de 9 de juny de 1997 i de 25 de juliol de 2001, respectivament. En el mateix sentit s'ha pronunciat el Consell d'Europa a partir de la Recomanació (92) 1, de 10 de febrer de 1992, del seu Comitè de Ministres, sobre la utilització dels resultats d'anàlisi d'ADN en el marc del sistema de justícia penal.

Finalment, ha de recalcar-se que en la redacció de la present llei, com no podria ser d'una altra manera, s'han tingut en compte els criteris que, sobre la protecció dels drets fonamentals en l'obtenció de proves a partir dels perfils d'ADN, ha conformat el Tribunal Constitucional en diverses sentències, com la 207/1996, de 16 de desembre.

II

L'articulat de la present llei comença determinant el que constituïx el seu objectiu fonamental, que no és un altre que la creació d'una base de dades en què, de manera única, s'integren els fitxers de les forces i cossos de seguretat de l'Estat en què s'emmagatzemen les dades identificadores obtingudes a partir de les anàlisis d'ADN que s'hagen realitzat en el marc d'una investigació criminal, o en els procediments d'identificació de cadàvers o d'esbrinament de persones desaparegudes.

En relació amb la seua integració orgànica, la base de dades policials sobre identificadors obtinguts a partir de l'ADN dependrà del Ministeri de l'Interior a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat.

A continuació, la llei incorpora una important novetat, ja que possibilita que per a determinats delictes d'especial gravetat i repercussió social –així com en el cas dels patrons identificadors obtinguts en els procediments d'identificació de restes cadavèriques o de persones desaparegudes, o quan el titular de les dades haja prestat el seu consentiment per a la inscripció–, els resultats obtin-

guts a partir de l'anàlisi de les mostres biològiques del sospitós, detingut o imputat, siguin inscrits i conservats en la base de dades policials, a fi que puguen ser utilitzats en eixa concreta investigació, o en altres que se seguiscuen per la comissió d'algun dels delictes per als quals la mateixa Llei habilita la inscripció dels perfils d'ADN en la base de dades.

Esta regulació conté una salvaguarda molt especial, que és fonamental per a eliminar tota vulneració del dret a la intimitat, ja que només podran ser inscrits aquells perfils d'ADN que siguin reveladors, exclusivament, de la identitat del subjecte –la mateixa que oferix una empremta dactilar– i del sexe, però, en cap cas, els de naturalesa codificant que permeten revelar qualsevol altra dada o característica genètica.

Una altra important garantia tècnica es deriva de l'exigència que la llei estableix en relació amb l'obligatòria acreditació que hauran de tindre els laboratoris que hagen de realitzar les corresponents anàlisis biològiques, sent competent per a concedir la dita acreditació, d'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei d'Enjudiciament Criminal, la Comissió Nacional per a l'Ús Forense de l'ADN.

En relació amb el període de la conservació dels perfils identificadors en la base de dades, la llei fixa uns períodes de cancel·lació la duració dels quals dependrà del tipus del delictes i de la resolució judicial amb què finalitze el procediment penal.

A fi d'aconseguir l'objectiu que la base de dades creada siga tan completa i eficaç com siga possible, es disposa no sols que el Ministeri de l'Interior adopte les mesures oportunes perquè els diferents fitxers i bases de dades d'ADN que, en l'àmbit de les forces i cossos de seguretat de l'estat, existiren en el moment de la seua entrada en vigor passen a integrar-se en la base de dades que la present llei crea, sinó que també que puguen, eventualment, integrar-s'hi en un futur, i per mitjà de la subscripció del corresponent conveni, altres fitxers, registres o bases de dades identificadores obtingudes a partir de l'ADN que no depenguen de les forces i cossos de seguretat de l'estat.

Finalment, el text s'inscriu en el marc de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, la qual, per la seua mateixa naturalesa de regulació general en la matèria, és directament aplicable, sent els preceptes d'esta llei especialitats permeses per l'esmentada llei orgànica, que trobarien la seua justificació en les peculiaritats de la base de dades que regula.

Article 1. *Creació.*

Es crea la base de dades policials d'identificadores obtingudes a partir de l'ADN, que integrarà els fitxers d'esta naturalesa de titularitat de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat tant per a la investigació i esbrinament de delictes, com per als procediments d'identificació de restes cadavèriques o d'esbrinament de persones desaparegudes.

Article 2. *Dependència orgànica.*

La base de dades policials d'identificadores obtingudes a partir de l'ADN dependrà del Ministeri de l'Interior, a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat.

Article 3. *Tipus d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN inclosos en la base de dades policials.*

1. S'inscriuran en la base de dades policials d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN les dades següents:

a) Les dades identificadores extretes a partir de l'ADN de mostres o fluids que, en el marc d'una investigació criminal, hagen sigut trobades o obtingudes a partir de l'anàlisi de les mostres biològiques del sospitós, detingut o imputat, quan es tracte de delictes greus i, en tot cas, els que afecten la vida, la llibertat, la indemnitat o la llibertat sexual, la integritat de les persones, el patrimoni sempre que foren realitzats amb força en les coses, o violència o intimidació en les persones, així com en els casos de la delinqüència organitzada, havent d'entendre's inclosa, en tot cas, en el terme delinqüència organitzada la recollida en l'article 282 bis, apartat 4, de la Llei d'Enjudiciament Criminal en relació amb els delictes enumerats.

b) Els patrons identificadors obtinguts en els procediments d'identificació de restes cadavèriques o d'esbrinament de persones desaparegudes.

La inscripció en la base de dades policials dels identificadors obtinguts a partir de l'ADN a què es referix este apartat no necessitarà el consentiment de l'afectat, el qual serà informat per escrit de tots els drets que l'assistixen respecte a la inclusió en la dita base, i en quedarà constància en el procediment.

2. Igualment, podran inscriure-s'hi les dades identificadores obtingudes a partir de l'ADN quan l'afectat haja prestat expressament el seu consentiment.

Article 4. *Tipus de dades.*

Només podran inscriure's en la base de dades policials regulada en esta llei els identificadors obtinguts a partir de l'ADN en el marc d'una investigació criminal que proporcionen, exclusivament, informació genètica reveladora de la identitat de la persona i del seu sexe.

Article 5. *Laboratoris acreditats.*

1. Les mostres o vestigis presos respecte dels quals hagen de realitzar-se anàlisis biològiques es remetran als laboratoris degudament acreditats. Correspondrà a l'autoritat judicial pronunciar-se sobre la ulterior conservació de les dites mostres o vestigis.

2. Només podran realitzar anàlisi de l'ADN per a identificació genètica en els casos previstos en esta llei els laboratoris acreditats amb este fi per la Comissió Nacional per a l'ús forense de l'ADN que superen els controls periòdics de qualitat a què hagen de sotmetre's.

Article 6. *Remissió de les dades.*

La remissió de les dades identificadores obtingudes a partir de l'ADN, per a la seua inscripció en la base de dades policials en els supòsits establits en l'article 3 d'esta llei, l'efectuarà la Policia Judicial, per a la qual cosa s'adoptaran totes les garanties legals que n'asseguren el trasllat, conservació i custòdia.

Article 7. *Ús i cessió de les dades contingudes en la base de dades.*

1. Les dades contingudes en la base de dades objecte d'esta llei només podran utilitzar-les les unitats de Policia Judicial de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, entenen per tals les unitats respectives de la Policia i de la Guàrdia Civil en l'exercici de les funcions previstes en l'article 547 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, així com per les autoritats judicials i fiscals, en la investigació dels delictes enumerats en la lletra a) de l'apartat primer de l'article 3 d'esta llei.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan el tractament es realitza per a la identificació de cadàvers o l'esbrinament de persones desaparegudes, les dades incloses en la base de dades objecte d'esta llei només

podran ser utilitzades en la investigació per a la qual van ser obtingudes.

3. Podran cedir-se les dades contingudes en la base de dades:

a) A les autoritats judicials, fiscals o policials de tercers països d'acord amb el que preveuen els convenis internacionals ratificats per Espanya i que estiguen vigents.

b) A les policies autonòmiques amb competència estatutària per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat pública, que únicament podran utilitzar les dades per a la investigació dels delictes enumerats en la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 3 d'esta llei o, si és el cas, per a la identificació de cadàvers o esbrinament de persones desaparegudes.

c) Al Centre Nacional d'Intel·ligència, que podrà utilitzar les dades per al compliment de les seues funcions relatives a la prevenció d'estos delictes, en la forma prevista en la Llei 11/2002, de 6 de maig, reguladora del Centre Nacional d'Intel·ligència.

Article 8. *Nivell de seguretat aplicable.*

Tots els fitxers que integren la base de dades objecte d'esta llei estan sotmesos al nivell de seguretat alt, d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

Article 9. *Cancel·lació, rectificació i accés a les dades.*

1. La conservació dels identificadors obtinguts a partir de l'ADN en la base de dades objecte d'esta llei no superarà:

El temps assenyalat en la llei per a la prescripció del delictes.

El temps assenyalat en la llei per a la cancel·lació d'antecedents penals, si s'haguera dictat sentència condemnatòria ferma, o absolutòria per la concurrència de causes eximentes per falta d'imputabilitat o culpabilitat, excepte resolució judicial en contra.

En tot cas, es procedirà a la seua cancel·lació quan s'haguera dictat interlocutòria de sobreseïment lliure o sentència absolutòria per causes diferents de les mencionades en l'epígraf anterior, una vegada que siguen fermes les dites resolucions. En cas de sospitosos no imputats, la cancel·lació dels identificadors inscrits es produirà transcorregut el temps assenyalat en la llei per a la prescripció del delictes.

En els supòsits en què en la base de dades hi haja diverses inscripcions d'una mateixa persona corresponents a diversos delictes, les dades i patrons identificadors inscrits es mantindran fins que finalitze el termini de cancel·lació més ampli.

2. Les dades pertanyents a persones mortes es cancel·laran una vegada l'encarregat de la base de dades tinga coneixement de la defunció. En els supòsits previstos en l'article 3.1 b), les dades inscrites no es cancel·laran mentres siguen necessàries per a la finalització dels procediments corresponents.

3. L'exercici dels drets d'accés, rectificació i cancel·lació en relació amb la base de dades policials d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN es podrà efectuar en els termes establits en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, i en la seua normativa de desplegament.

4. Els identificadors obtinguts a partir de l'ADN respecte dels quals es desconega la identitat de la persona a qui corresponen romandran inscrits mentres es mantinga el dit anonim. Una vegada identificats, s'aplicarà el que disposa este article a l'efecte de la seua cancel·lació.

Disposició adicional primera. *Integració de fitxers i bases de dades.*

1. El Ministeri de l'Interior adoptarà les mesures oportunes perquè els diferents fitxers i bases de dades d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN que, en l'àmbit de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, existisquen a l'entrada en vigor d'esta llei, passen a integrar-se en la base de dades policials creada per esta.

2. Igualment, i per mitjà de la subscripció de l'oportú conveni, serà possible la integració en la nova base de dades de les dades procedents d'altres fitxers, registres o bases de dades d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN, diferents dels descrits en l'article 1 d'esta llei, sempre que estos hagueren sigut creats amb les úniques finalitats d'investigació i esbrinament dels delictes a què es referix l'article 3.1.a) d'esta llei, identificació de cadàvers o esbrinament de persones desaparegudes.

Disposició adicional segona. *Règim jurídic.*

La present llei s'inscriu en el marc del que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, la qual, per la seua mateixa naturalesa, és directament aplicable, sent els preceptes d'esta llei especificitats habilitades per l'esmentada Llei Orgànica en funció de la naturalesa de la base de dades que es regula.

Disposició adicional tercera. *Obtenció de mostres biològiques.*

Per a la investigació dels delictes enumerats en la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 3, la policia judicial procedirà a la presa de mostres i fluids del sospitós, detingut o imputat, així com del lloc del delictes. La presa de mostres que requerisquen inspeccions, reconeixements o intervencions corporals, sense consentiment de l'afectat, requerirà en tot cas autorització judicial per mitjà d'interlocutòria motivada, d'acord amb el que estableix la Llei d'Enjudiciament Criminal.

Disposició adicional quarta. *Laboratoris de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

A l'efecte del que disposa l'article 5 d'esta llei, els laboratoris de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses podran realitzar les corresponents anàlisis de l'ADN per a identificació genètica, d'acord amb les funcions que li atribuïx la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.

Disposició transitòria única. *Laboratoris no acreditats.*

Els laboratoris de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat que a l'entrada en vigor d'esta llei no estiguen degudament acreditats en la forma prevista en l'article 5, disposaran del termini d'un any per a fer-ho, a comptar de la dita data.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior que contradiguen o s'oposen al que disposa la present llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La present llei es dicta a l'empara de les regles 1a, 6a i 29a de l'article 149.1 de la Constitució.

Disposició final segona. *Preceptes amb caràcter de llei ordinària.*

Tenen el caràcter de llei ordinària els articles 2, apartat 2 de l'article 5, articles 7, 8 i 9, i la disposició addicional primera, disposició addicional segona, disposició addicional quarta, disposició transitòria única, disposició final primera, i disposició final tercera.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

1. S'autoritza el Govern a dictar les normes que siguin procedents per al desplegament del que disposa la present llei.

2. Específicament, s'habilita el Govern per a determinar el responsable del fitxer i de la seua gestió, als efectes previstos en la Llei 15/1999, de 13 de desembre.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor al cap d'un mes de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 8 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

17635 LLEI 23/2007, de 8 d'octubre, de creació de la Comissió Nacional del Sector Postal. («BOE» 242, de 9-10-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La Llei 24/1998, de 13 de juliol, del Servei Postal Universal i de Liberalització dels Serveis Postals, aprovada amb fonament en la competència exclusiva que l'article 149.1.21a de la Constitució reconeix a l'Estat en matèria de correus, ha establert una regulació en què es determina el règim a què ha de subjectar-se la prestació del servei postal universal, el dret a les comunicacions postals de tots els ciutadans i empreses, i el reconeixement de la liberalització d'un important àmbit del sector postal, fixant les regles bàsiques que permeten la lliure concurrència.

Esta llei ha permès que una part dels serveis postals es presten en règim de lliure competència i, amb este fi, ha definit unes regles mínimes d'ordenació del sector i ha impulsat l'aparició d'operadors diferents de Correos y Telégrafos, SA, que han acabat amb el monopoli de l'Estat en el servei de correus. És necessari adoptar ara altres mesures complementàries que facen més efectiva la competència entre els operadors en el sector liberalitzat i, en especial, la creació d'un organisme independent, tant de l'Administració com dels operadors, que tinga la capacitat d'ordenar i resoldre els problemes que puguen obstaculitzar el lliure exercici de la competència.

Per això, amb la finalitat de salvaguardar l'execució del que estableix l'esmentada Llei 24/1998, de 13 de juliol, i d'aconseguir que el sector postal es regisca pels principis de lliure competència, transparència i igualtat de tracte, es crea la Comissió Nacional del Sector Postal, com a òrgan independent i especialitzat encarregat de resoldre, o arbitrar si és el cas, els conflictes entre els operadors postals i de tindre cura dels interessos dels usuaris.

La competència en el sector postal ha de comportar la millora de la qualitat del servei i ha de servir de garantia que els operadors observen les garanties fonamentals i els drets dels usuaris i que complixen les obligacions del servei.

Amb este objectiu, s'atribuixen a la Comissió funcions tan importants com l'atorgament dels títols habilitants per a la prestació dels serveis postals, o les competències d'inspecció i sanció, la qual cosa suposa la reassignació d'unes competències que fins ara exercia el Ministeri de Foment.

La creació de la Comissió Nacional com a òrgan independent revestit d'àmplies atribucions de regulació, implica la reorientació de les funcions de l'Administració General de l'Estat en el sector postal, que hauran de centrar-se en el desplegament normatiu i en l'ordenació general del sector, així com en la determinació de les obligacions de servei públic i del contingut i dels paràmetres de qualitat del servei postal universal. Tot això, amb el fi últim de fer realitat el seu homogeni desenrotllament en el conjunt del territori nacional i, d'esta manera, assegurar les condicions materials per a garantir l'accés efectiu de tots els usuaris a la xarxa postal pública.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Creació de la Comissió Nacional del Sector Postal.*

1. Es crea la Comissió Nacional del Sector Postal com a organisme regulador del sector postal, amb l'objecte de vetlar per la seua transparència i bon funcionament i pel compliment de les exigències de la lliure competència.

2. La Comissió Nacional del Sector Postal es configura com un organisme públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, dels previstos en la disposició addicional deu de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat.

3. La Comissió és un organisme independent funcionalment de l'Administració General de l'Estat, si bé es troba adscrit al Ministeri de Foment a través de la Subsecretaria, que assumix l'exercici de les funcions de coordinació entre la Comissió i el Ministeri.

Article 2. *Règim jurídic.*

La Comissió Nacional del Sector Postal es regirà pel que disposa esta llei, en les seues disposicions de desplegament i en la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del Servei Postal Universal i de Liberalització dels Serveis Postals.

Així mateix, se li aplicarà la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en l'exercici de les funcions públiques que la llei li assigne, i la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb caràcter supletori.